

Jákup Suni Jacobsen um kanninginina av trolarafelagnum:

— Eg ivist í mannagongdini — tykist sera ullint!

Hevur Kjartan Mohr framt mandatsvik ímóti
Tórshavnar býráð?

Hesin spurningur varð settur fram á seinasta býráðsfundi av Jákup Suna Jacobsen, annar umboðsmaður javnaðarflokksins, undir viðgerðini av einari tilráðing frá figgjarnevndini viðvíkjandi líkvidatiónsroknskapinum fyri Tórshavnar Trolarafelag í líkvidatión.

Í tilráðingini frá figgjarnevndini varð upplýst, at líkvidatiónsroknskapurin visir eina dividendu uppá 5,8 pst., og lánið í Sjóvinnubankanum, 197.305 kr., sum kommunan veðheldur fyri, hevur fingið eina dividendu uppá 11.595 kr., sum er flutt inn á lániupphæddina.

Figgjarnevndin legði málið fyri býráðið til eftirtektar.

Kjartan Mohr - mandatsvik?

Ullint

Tað gjordist einki orðaskifti um málið, og bert Jákup Suni Jacobsen tók orðið. Hann segði seg ivast í mannagongdini í málinum.

— Eftir fyriliggjandi kanningarúrsliti at døma, so tykist tað at vera sera ullint, segði Jákup Suni Jacobsen. Hann visti á, at navnið Kjartan Mohr gongur aftur fleiri ferðir í málinum og setti honum hesar spurningar:

Mandatsvik?

1. Hevur býráðslimur Kjartan Mohr ikki framt mandatsvik, tá hann sum nevndarlimur í Tórshavnar Trolarafelag má hava vitað, at partafelagið er insolvent, tá peningur varð settur í felagið av nýggjum?

2. Hvi samtykti býráðið at seta pening í felagið kvøldið fyri, sum búskaparráðið áddi frá at seta pening í?

3. Eigur tap kommununnar ikki at verða kravt endurgoldið av tí inhabilia nevndarlimi, býráðslimi og lögtingsmanni Kjartan Mohr?

Miljón tap

Jákup Suni Jacobsen segði, at Tórshavnar kommuna — og harvið borgararnir í høvuðsstaðnum — hevur verið fyri stórum tapi, orsakað av Tórshavnar Trolarafelag.

— Roknskapurin visir eitt samlað tap til kommununa uppá 1.155.305 kr., segði Jákup Suni Jacobsen.

Segði einki

Tað lagna hendi, at tað kvetti ikki úr Kjartan Mohr, hóast spurningarnir sakliga og beinleiðis vórðu settir honum!

Petur Christiansen, býráðs-

formaður, segði, at Kjartan Mohr nýttist ikki at svara spurningunum á fundinum, og at spurningarnir áttu at verði settir býráðsformanninum.

Av tí at Jákup Suni Jacobsen undir viðgerðini beinleiðis segði, at hann ivast í mannagongdini í málinum, og at kanningarúrslitið visir, at nakað ullint er í tí, fer SOSIALURIN í komandi bløðum at prenta uppaftur brot úr teirri frágreiðing viðvíkjandi Tórshavnar Trolarafelag, sum í 1973 varð send bløðunum. Tá prentaði SOSIALURIN alla frágreiðingina.

bøkur og bløð

**Føroyska
skúlaskútan
siglt við
sera
smáum
segnum**

Eilíf Samuelsen

Í seinastu útgávuni av Skúlablaðnum skrivur Eilíf Samuelsen, m.a. um stýringina av føroyska skúlanum:

— Landsstýrið hevur gjørt av at yvirtaka umsitingina av skúlanum 1. april 1977. Hverjar avleiðingar hetta annars fer at hava fyri føroyska fólkskúlan, vita vit einki um enn, men eitt mugu vit vóna, og tað er, at ábyrgdinfyri, at intensiónirnar í teimum politisku avgerðunum, sum tiknar verða av Føroya Løgtingi, verða fardar út í verk av einum stovni, sum týðiliga fær álagt ábyrgdina av, at føroyski fólkskúlin kann mennast í takt við gongdina í pedagogisku menningini í londunum uttan um okkum.

Vit liva í einum dynamiskum samfelag, og vit kunnu ikki longur lata okkum lynda, at tær einastu atgerðir, sum framdar verða í okkara skúla, so gott sum allar bera á brá at vera neyðarsligar royndir at hála inn tað ringasta eftirdreivið av menningini í mun til okkara nærmastu grannar.

Og hann sigur víðari:

— Eitt siggja vit ið hvussu so er greitt í dag, at føroyski skúlin hevur verið sum eitt, ið ongan góðan hevur átt, og sum hevur tikið við tí, sum góð fólk hava andað at honum, og at teir, sum hava itist at stýrt teirri føroysku skúlaskúltuni; hvørjir teir so eru, hava siglt hana við sera smáum segnum.

Spurningurin um skúlasbókasøvn hevur ligið á láni

Í seinastu útgávuni av Skúlablaðnum er eisini ein grein um skipanina av skúlabókasøvnum í Danmark, og um føroyska skúlabókasøvnini verður m.a. sagt:

— Tað kann harna ein føroying at hugsa um, at har uppi kundu vit eisini verið, um bert vit ikki høvdu verið fyri teirri vanlagnu at hava havt slík fólk á avgerandi støðunum, sum ikki fáa upp í lag at avgreiða og fremja tey mál, ið verða lögð fyri tey. Hetta kunnu sýnast at vera óneyðuga hørð orð, men vit siggja ferð eftir ferð, at tá ið um skúla- og mentamálaræður, so er tað her á landi sum at sláa í eina dýnu. Okkara myndugleikar sýnast als ikki at vilja hava eyga fyri, at hesin parturin av fólksins lívi hevur nakran týðning yvirhøvur.

Tann nevndin, sum í 1963 var sett við teirri uppgávu at koma við uppskoti um, hvussu leiðslan av skúlabókasøvnum, skipanin og umsitingin áttu at verið og haraftrat, hvussu tey figgjarlugu viðurskiptini kundu loysast, kom við áliti og lógaruppskoti í 1968. Uppskotið liggur í eini skuffu út í landsstýrinum.

Møguleikin kanska gloppin úr hondum okkara

— Hevði uppskotið verið framt tá, høvdu vit havt væl útbygd bókasøvn á øllum teimum størru skúlunum í dag og haraftrat væl útbúar bókaforðar, sum undir væl skipaðum viðurskiptum høvdu kunnað gjørt skúlabókasavnið til ein tann mest týðandi tættin í skúlans dagliga virki.

Og tað hevði heldur ikki skaðað okkara umdømi úteftir at komið upp í part við teir, sum verða mettir at vera millum teir fremstu.

Spurningurin er bara, um vit, sum viðurskiptini nú sýnast at fara at vera, longu hava spælt okkum møguleikan av hondum.